

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
П-3 У. 11436/15
20.10.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Томислава Медведа, председника већа, Ненада Стојановића и Драгана Јовановића, чланова већа, са судским саветником Небојшом Стојановићем, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ...,, кога заступа Радмила Вучковић, адвокат у Нишу, Николе Пашића 20/5, против туженог Изборног већа Факултета заштите на раду у Нишу, Чарнојевићева 10А, кога заступа председник Изборног већа Факултета заштите на раду у Нишу, Б.Б., ради поништаја одлуке туженог, број 03-463/5 од 02.12.2014. године, уз учешће заинтересованог лица В.В. из ...,, коју заступа Љиљана Лазић, адвокат у Нишу, Првوماјска 28, у предмету избора у звање асистента, након одржане усмене јавне расправе 14.10.2016. године, у нејавној седници већа, одржаној 20.10.2016.године, донео је

ПРЕСУД У

I Тужба се **УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** одлука Изборног већа Факултета заштите на раду у Нишу, број 03-463/5 од 02.12.2014. године и предмет враћа надлежном органу на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени Факултет заштите на раду у Нишу, да тужиоцу А.А. из ...,, накнади трошкова управног спора, у износу од 35.870,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

III ОДБИЈА СЕ захтев заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу, 2П1. 2/15 од 10.06.2015. године, наведени суд се огласио стварно ненадлежним за поступање по тужби тужиоца А.А. из ..., против туженика Универзитета у Нишу, Факултета заштите на раду и В.В. из ..., ради поништаја конкурса - одлуке о избору кандидата по огласу и одредио да се по правноснажности решења предмет

уступи стварно надлежном Управном суду у Београду, Одељењу у Нишу. Према пријемном штампилу Управног суда, наведени списи предмета су достављени Управном суду 03.08.2015. године.

Управни суд је решењем, II-3 У. 11436/15 од 10.09.2015. године, наложио тужиоцу да у року од 15 дана од дана достављања овог решења уреди поднету тужбу, тако да означи акт против кога је тужба поднета, по броју, датуму и доносиоцу, кога ће означити као туженог у овом управном спору и приложи оригинал или копију акта против кога тужбу подноси, уз упозорење да ће у случају непоступања по овом решењу у остављеном року, тужба бити одбачена.

Поднеском тужиоца од 28.09.2015. године, тужилац је означио да тужбу подноси против одлуке туженог Изборног већа Факултета заштите на раду у Нишу, број 03-463/5 од 02.12.2014. године, при чему је уз наведени поднесак доставио копију наведене оспорене одлуке.

Оспореном одлуком одбијен је приговор тужиоца, бр. 01-454/1 од 17.11.2014. године и потврђена одлука Изборног већа Факултета заштите на раду у Нишу, бр. 03-434/8 од 12.11.2014. године, којом се В.В., дипл. инж. архитектуре, бира у звање асистент за ужу област Енергетски процеси и заштита на Факултету заштите на раду у Нишу.

У поднетој тужби и поднеску од 28.09.2015. године, тужилац оспорава законитост одлуке туженог органа, због повреде правила поступка, нетачно утврђеног чињеничног стања и неправилног закључка у погледу чињеничног стања, као и због погрешне примене материјалног права. Наводи да оспорена одлука не садржи разлоге који су били одлучни при оцени доказа, нити разлоге због којих је одбијен његов приговор, као ни правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на донету одлуку, што је супротно одредби члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку. Истиче да тужени орган приликом доношења оспорене одлуке није поштовао услове расписаног конкурса, одредбе Статута Факултета заштите на раду, Закона о високом образовању и правила поступка избора. Указује да у расписаном конкурс који је објављен 03.09.2014. године, није предвиђен као услов да пријављени кандидати морају имати завршен грађевинско-архитектонски факултет, при чему се комисија, коју је именovalo Изборно веће, у извештају од 03.10.2014. године позива на образложење Декана Факултета заштите на раду и председника већа катедре за Енергетске процесе и заштиту са 9. седнице овог већа, према коме је потребно да кандидат има завршен грађевинско-архитектонски факултет, чиме су промењени услови конкурса, а кандидати нису обавештени о промени услова конкурса, чиме су елиминасни кандидати који имају бољу просечну оцену од изабраног кандидата, а изабрани кандидат нема објављене научне и стручне радове и смисао за наставни рад. Додаје да су оспореном одлуком поврђене одредбе члана 72. став 1. Закона о високом образовању и члана 77. став 5. Статута Факултета заштите на раду, као и да највећа просечна оцена током студија није одређена као једини услов за избор кандидата. Наводи да у поступку који је претходио доношењу оспорене одлуке нису поштовани рокови за именовање комисије и сачињавање извештаја из члана 79. став 1. и 3. Статута Факултета заштите на раду у Нишу, имајући у воду да је Изборно веће факултета именovalo комисију за писање извештаја о пријављеним кандидатима 19.09.2014. године, при чему је рок за подношење извештаја комисије изборном већу био 26.09.2014. године, а исти је достављен тек 03.10.2014. године. Предлаже да Суд уважи тужбу, поништи оспорену одлуку и предмет

врати надлежном органу на поновно одлучивање, а туженог обавезе да му накнади трошкове спора, за састав тужбе у износу од 16.5000,00 динара, као и за судске таксе за тужбу у износу од 1.900,00 динара и таксе за пресуду у износу од 390,00 динара, у року од 15 дана од пријема пресуде, под претњом принудног извршења.

Тужени орган је доставио Суду списе који се односе на предмет управног спора и одговор на тужбу, у коме оспорава све наводе тужбе и остаје при разлозима датим у образложењу оспорене одлуке. Наводи детаљну хронологију расписаног конкурса који је објављен 03.09.2014. године и истиче да су конкурсом захтевани посебни услови прописани чланом 72. Закона о високом образовању, а чињеница да је у конкурс наведено да кандидати подносе, између осталог, и радове уколико их имају, није нови услов, већ упутство за подношење документације. Указује да нису основани наводи тужбе којима се указује да у спроведеном поступку нису поштовани рокови за именовање комисије и сачињавање извештаја, јер се ради о инструкционим роковима који се односе на рад органа факултета, којима се не угрожавају права кандидата на које се ови рокови не односе. Додаје да комисија за писање извештаја износи стручно мишљење и оцену о пријављеним кандидатима, као и да предлаже кандидата за избор у звање уколико испуњава услове конкурса, при чему навођење грађевинско-архитектонских предмета није накнадно прописан услов, већ нужна потреба факултета и најбоље решење према миљењу катедре и комисије. Наводи да је одлука о избору В.В. у звање асистент за ужу област Енергетски процеси и заштита на Факултету заштите на раду у Нишу донета већином гласова и да је приликом доношења наведене одлуке разматран предлог катедре, извештај комисије, као и примедбе тужиоца и одговор комисије. Истиче да је изабрани кандидат испуњавао све услове за избор у наведено звање, јер је студент одговарајућих докторских студија, који је основне студије завршио са просечном оценом 9,10 и показује смисао за наставни рад, као и да је поводом истог конкурса, а по представци једног од кандидата, Министарство просвете спровело надзор над законитошћу рада и да конкурс није поништен. Предлаже да Суд одбије тужбу.

Заинтересована В.В., дала је одговор на тужбу, у коме оспорава све наводе тужбе и истиче да је расписани конкурс у свему спроведен на законит начин, као и да је у конкретном случају испуњавала све услове конкурса за избор у звање асистент за ужу област Енергетски процеси и заштита на Факултету заштите на раду у Нишу. Предлаже да Суд одбије тужбу.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу 14.10.2016. године, у смислу одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), у присуству тужиоца и његовог пуномоћника Радмиле Вучковић, адвоката у Нишу, овлашћеног лица туженог органа - председника Изборног већа Факултета заштите на раду у Нишу, Б.Б. и секретара истог факултета Г.Г., као и пуномоћника заинтересованог лица Љиљане Лазић, адвоката у Нишу.

Пуномоћник тужиоца је у речи на усменој јавној расправи, остао у свему код навода изнетих у тужби, с тим што у погледу навода из одговора на тужбу посебно указује да је конкурсом прописано да се приложи списак научних радова, што значи да кандидат мора да има такве радове. Истиче да је тужилац две године на факултету у Лондону био сарадник у настави, што значи да је исказао смисао за рад са студентима односно у настави. Предлаже да Суд уважи тужбу, поништи оспорену одлуку и предмет врати туженом органу на поновни поступак и одлучивање, а туженог обавезе да му

накнади трошкове управног спора, и то: за састав поднеска о уређењу тужбе у износу од 16.500,00 динара, за приступ на одржану усмену јавну расправу у износу од 18.000,00 динара, као и за судске таксе за тужбу и одлуку суда, у висини прописаној Законом о судским таксама.

Овлашћено лице туженог органа је у речи на усменој јавној расправи остало у свему код навода изнетих у одговору на тужбу и разлога датих у образложењу оспорене одлуке. Поводом изјашњења пуномоћника тужиоца указује да су услови за избор асистента прописани одговарајућим законом и Статутом факултета, при чему кандидат за избор који је имао објављене научне радове исте прилаже уз молбу за избор, али то не значи да за избор не може да конкурише и кандидат који такве радове нема. Предлаже да Суд одбије тужбу.

Пуномоћник заинтересованог лица је у речи на усменој јавној расправи остао у свему код навода изнетих у одговору на тужбу и да подржава одговор на тужбу који је дао тужени орган. Додаје да је поступак избора у звање асистента прописан законом, а да је одлука о избору заинтересованог лица у то звање донета на основу извештаја стручне комисије, која је сагледала све пристигле молбе кандидата. Предлаже да Суд одбије тужбу, а тужиоца обавезе да му накнади трошкове управног спора, и то: за састав одговора на тужбу у износу од 16.500,00 динара и за приступ на одржану усмену јавну расправу у износу од 18.000,00 динара.

Испитујући законитост оспорене одлуке у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе и одговора на тужбу туженог органа и заинтересованог лица, као и навода пуномоћника тужиоца, овлашћеног лица туженог органа и пуномоћника заинтересованог лица са одржане усмене јавне расправе, а након извођења доказа, читањем и увидом у све доказе из списка предмета, нашао да је тужба основана.

Одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, број 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС”, број 30/10), прописано је, између осталог, да у осталим стварима образложење решења садржи: кратко излагање захтева странака, утврђено чињенично стање, по потреби и разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву. Према одредби члана 235. став 1. истог закона, одредбе овог закона које се односе на првостепено решење сходно се примењују и на решења која се доносе по жалби, док је одредбом става 2. истог члана закона, између осталог, прописано да се у образложењу другостепеног решења морају оценити и сви наводи жалбе.

Из разлога датих у образложењу оспорене одлуке произлази да је тужени орган нашао да је Изборно веће Факултета заштите на раду у Нишу донело одлуку, бр. 03-434/8 од 12.11.2014. године, којом се В.В., дипл. инж. архитектуре, бира у звање асистент за ужу област Енергетски процеси и заштита на Факултету заштите на раду у Нишу, а на основу извештаја комисије, бр. 03-52/88 од 03.10.2014. године и закључка Већа катедре за енергетске процесе и заштиту (седница од 06.11.2014. године), којим се већином гласова усваја извештај комисије у целисти и предлаже Изборном већу Факултета заштите на раду усвајање извештаја комисије за избор кандидата В.В. у наведено звање.

Тужени орган је у образложењу оспорене одлуке навео да је ценећи наводе у приговору, већином гласова одбио приговор и одлучио као у диспозитиву оспорене одлуке.

Код оваквог стања ствари, а имајући у виду цитиране одредбе Закона о општем управном поступку, Суд налази да су оспореном одлуком повређена правила поступка на штету тужиоца, јер образложење оспорене одлуке не садржи разлоге који упућују на решење какво је дато у диспозитиву, при чему тужени орган није оценио све наводе приговора тужиоца против одлуке од 12.11.2014. године, а те повреде су биле од значаја за доношење законите одлуке у овој правној ствари. Ово због тога што је тужени орган у образложењу оспорене одлуке само констатовао да је Изборно веће Факултета заштите на раду у Нишу донело одлуку, бр. 03-434/8 од 12.11.2014. године и да је тужени орган ценећи наводе у приговору, већином гласова одбио приговор и одлучио као у диспозитиву оспорене одлуке. Према налажењу Суда, овако дати разлози у образложењу оспорене одлуке се не могу прихватити као правилни, јер оспорена одлука не садржи образложење са утврђеним чињеничним стањем, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву, због чега тужиоцу није омогућено да сазна разлоге на којима се оспорена одлука заснива, будући да свака странка у поступку има право на образложену одлуку. Осим тога, тужени орган је у образложењу оспорене одлуке само констатовао да је ценећи наводе у приговору, већином гласова одбио приговор и одлучио као у диспозитиву оспорене одлуке, али није дао разлоге на који начин је ценио наводе из поднетог приговора. Због наведених разлога, оспореном одлуком су повређена правила поступка на штету тужиоца, а те повреде су биле од значаја за доношење законите одлуке у овој правној ствари.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореном одлуком повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде.

У извршењу ове пресуде тужени орган је дужан да донесе нову и на закону засновану одлуку, придржавајући се примедба Суда изнетих у пресуди, у року и на начин прописан одредбом чл. 69. став 2. Закона о управним споровима.

Разматрајући захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, на основу одредби члана 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 72/11,... и 55/14), које се сходно примењују у смислу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је захтев основан. Ово због тога што је тужилац, у смислу одредбе члана 163. став 2. Закона о парничном поступку, определио трошкове које је имао у вези са покретањем овог управног спора, а које је Суд, на основу Тарифног броја 43. и 44. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", број 121/12), одредио за састављање уређене тужбе од стране адвоката у износу од 16.500,00 динара и за приступ на одржану усмену јавну расправу у износу од 18.000,00 динара, а према Тарифном броју 28. и 29. Закона о судским таксама ("Службени гласник РС", бр. 28/94,... и 93/14), за таксу за тужбу у износу од 390,00 динара и за таксу за пресуду у износу од 980,00 динара, због чега је Суд досудио тужиоцу укупне трошкове управног спора, у износу од 35.870,00 динара, одлучујући као у ставу II диспозитива ове пресуде.

Како заинтересовано лице није успело у овом управном спору, то је захтев

заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора одбијен, на основу одредаба члана. 66, 67. и 74. Закона о управним споровима, уз сходну примену одредбе члана 151. Закона о парничном поступку, због чега је одлучено као у ставу III диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 20.10.2016. године, II-3 У. 11436/15

Записничар,
Небојша Стојановић,с.р.

Председник већа-судија,
Томислав Медвед,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЦРП